

יזכור

הרצל כהן ז"ל

נפל כ"ו בתשרי תשל"ד, 22 באוקטובר 1973

הרצל, בן עמס ושלמה, נולד ב-י"ט באב תשי"א (21.8.1951) ברחובות. הוא למד בבית הספר היסודי-ממלכתי ב' בנס-ציונה ואחרי-כן המשיך שם בלימודים בבית הספר התיכון, במגמה הריאלית. הרצל היה תלמיד טוב וחרוץ, התייחס ללימודים ברצינות, והיה אהוב על מוריו ועל חבריו. מורתו סיפרה עליו שהיה "בעל תפיסה טובה, מסודר ושקדן". הוא נמנה עם חניכי הגדנ"ע והשתלם בקורס למפקדי כיתות. כמו כן היה חבר בתנועת "הנוער העובד" בנס-ציונה, והיה חובב ספורט. הוא אהב בעיקר כדורגל וכדוריד, ונמנה עם נבחרת בית הספר במקצועות אלה ואף השתלם בקורס למדריכים זוטרים בכדורסל. הוא אהב לטייל והיה רוכב אופניים מעולה. שעות רבות מזמנו הקדיש לאוסף הבולים הגדול שלו. הרצל היה מרצני ושופע חיוניות, עקשן ועומד על דעתו, ובעל ביטחון עצמי רב. הייתה לו יכולת ריכוז גדולה וזיכרון מצוין, ובאופיו היה סקרן, ביקורתי ומורד במוסכמות. בעבודה היה דייקן מאוד והקפיד לעשות את מלאכתו באמונה. מעולם לא היסס לומר דברים בגליו לב. הוא לא הלך רכיל וידע לשמור סוד וביחסו עם הבריות היה ישר-דרך, בעל מצפון, חברותי ונוח. הכל הכירו אותו כאדם נעים הליכות ואיש שיחה מעניין. אופטימי מטבעו, שמח ובעל חוש הומור מצוין. הוא היה בן נאמן ומסור להוריו, רחש להם כבוד רב ודאג לשלומם ולרווחתם.

הרצל גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1969 והוצב לחיל התותחנים. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למשנים טכניים, בקורס למוודדים ובקורס מ"כים. מאחר שעשה חיל בתפקידו נשלח לקורס קצינים והשתלם בקורס קציני חת"ם ובקורס פקחי אוויר-יבשה. הוא היה קצין מצוין, נמרץ, בעל יכולת שליטה, יזמה וכושר מנהיגות. תמיד שאף לבצע הכל בשלמות, ואת שאיפתו זו החדיר גם בלב פקודיו. עמדת התותחנים שפקד עליה היתה העמדה המצטיינת בכל הסוללה. הוא אהב אתגרים והיה מוכן תמיד להתנדב למשימות. ביחידתו העריכוהו כקצין אחראי ומסור לתפקידו, ששימש דוגמה במזגו הטוב ובסבילותו. הוא הרבה לדאוג לחייליו והם אהבוהו מאוד. בעבור חלקו בפעילות מבצעית הוענק לו "אות השירות המבצעי". לאחר תום תקופת שירותו הסדיר, המשיך לשרת בצבא הקבע אך היה לו תוכניות ללמוד מזרחנות ומשפטים באוניברסיטה. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נשלח לחזית ברמת הגולן והשתתף בקרבות הבלימה נגד הסורים. ב-כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נפל בקרב על מורדות החרמון. הוא נהרג מיריות צלף סורי, בשעה שהלך בראש טור של חייליו, לאחר שהתנדב לעלות כדי לכבוש את החרמון מידי הסורים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית העלמין בנס-ציונה. השאיר אחריו אב, אם, שני אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סרן.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "הרצל היה קצין למופת, חייל בעל אומץ לב בלתי רגיל, שנלחם בעוז ובגבורה עד לרגעיו האחרונים".

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב